

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): Kristýna Pokorná

Název práce: Ekologická krize optikou mezigeneračních srovnání

Oponoval (*u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě*): Lukáš Dirga

1. CÍL PRÁCE (*uveďte, do jaké míry byl naplněn*):

Autorka si pro svou bakalářskou práci (BP) vybrala zajímavé a relevantní téma mezigeneračního srovnání postojů k otázce ekologické krize (ochrany životního prostředí). Volbu tématu hodnotím pozitivně. Cíl práce uvádí autorka až na straně 27. „*Hlavním cílem práce je tedy porovnat mezigenerační postoje současných prarodičů, rodičů a dětí ke krizi životního prostředí a zjistit, zda dochází k pozitivnímu posunu ekologických hodnot*“. Cíl práce byl z větší míry naplněn (i když převážně na rovině deskripce). Cíl práce i výzkumná otázka bývá obvykle formulována již v úvodní části, což usnadňuje následnou orientaci v textu a pochopení předložených argumentů.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (*náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.*):

Autorka práci strukturuje do tří hlavních částí (teoretické, metodologické, praktické). Teoretická část staví na relevantních autorech/konceptech vztahujících se ke studiu životního prostředí ze sociologické perspektivy – zejména těch, kteří upozorňují na rizika ekologické krize. Zároveň však chybí větší důraz na „hlas“ odpůrců ekologické krize. Autorka na řadě míst odkazuje k „perspektivě ekonomů“ (např. na straně 12), ale žádného ekonomu v této souvislosti necituje (nabízí se například odkaz na texty Václava Klause). V práci mohl (měl) být větší prostor věnován perspektivě zpochybňující ekologickou krizi – autorka by tak dokázala lépe zachytit probíhající veřejnou/odbornou diskuzi. Důsledek toho je, že autorka pracuje spíše s omezeným (menším) množstvím zdrojů/textů.

V teoretické části je reflektován primárně pojem ekologické krize. Druhému klíčovému pojmu mezigeneračního přenosu není v teoretické části prostor věnován téměř vůbec. Autorka se tématu věnuje až v rámci praktické části. Praktická část je tak v podstatě do značné míry teoretickou – tím se vytváří nepoměr mezi prostorem věnovaným teoretickému ukotvení a prezentaci vlastních výsledků. Teoretická a praktická část tak působí spíše neprovázaně.

Za méně závažné nedostatky považuji ne zcela precizní práci s literaturou. Na straně 11 například autorka odkazuje na zprávu Římského klubu z roku 1972, přičemž s touto zprávou ale nepracuje (využívá pouze shrnutí zprávy z textu Rounová 2008). Tato zpráva je však volně dostupná na webu Římského klubu. Obdobně na straně 13 odkazuje na Ericha Fromma, ale s žádným jeho textem nepracuje.

Pozitivně hodnotím snahu autorky realizovat vlastní výzkum. Autorka se snaží poskytnout popis metodologie výzkumu. Neuvádí však bližší popis charakteristik respondentů. Chybí například uvedení vzdělání (není jasné, zda jej autorka nepovažuje pro svůj výzkum za důležitý faktor). Chybí také bližší zdůvodnění výběru respondentů (pouze víme, že je autorka získala skrze své sociální sítě).

V praktické části nabízí autorka zjištění plynoucí z realizace uvedeného výzkumu. Za nedostatek považuji absenci reflexe vlivu vzdělání na postoje respondentů k problematice životního prostředí.

V předchozích výzkumech byl vliv vzdělání prezentován jako jeden z nejdůležitějších faktorů. Autorka se s tím v práci nedokázala vypořádat. Citace z rozhovorů jsou opatřeny jen minimální interpretací a zjištění tak nejdou příliš „do hloubky“. Celkově práce nepřináší příliš nového poznání (prezentované výsledky jsou očekávatelné). Z tématu práce (a realizovaného výzkumu) bylo možné „vytěžit“ více.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Formální stránku práce považuji za převážně neproblematickou. Jazyk práce je vyspělý a srozumitelný. Za mírné nedostatky považuji pouze následující. Rušivě působí velmi krátké kapitoly (např. 1.1., 1.2. a další) či zcela „prázdné“ kapitoly (např. 1 a další). Za trochu nešťastné (matoucí) považuji také odkazování na stejný text za sebou ve formě uvedení pouze roku a strany (např. odkaz na Becka na stranách 14 až 15), běžně se k tomu účelu užívá zkratky *ibid.* Na stranách 15 a 16 poté autorka jednou používá odkaz slovem „tamtéž“ a jindy zase rokem a stranou.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Zvolené téma práce a zpracování teoretické části ve mně vyvolalo velký zájem a očekávání, která však nakonec naplněna převážně nebyla. Pozitivně hodnotím snahu autorky o realizaci vlastního výzkumu, v jehož rámci však došlo k několika dílčím pochybením, která snižují celkovou kvalitu předložené BP. Z pohledu důrazu na teoretickou a praktickou část je práce nevyvážená. Bylo by vhodné věnovat více prostoru hlubší interpretaci vlastních zjištění.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

Jaké nové poznání přináší autorčin výzkum v porovnání s výzkumy Hany Librové?

Mohla by autorka reflektovat možný vliv vzdělání na postoj jedince k problematice životního prostředí a vysvětlit, jakou roli mohlo mít vzdělání respondentů v rámci jejího výzkumu? Autorka faktor vzdělání v práci nediskutovala, ale není zjevné, proč.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

Práci navrhuji hodnotit známkou **dobře** (*při přesvědčivém výkonu u obhajoby navrhuji známku velmi dobře*).

Datum: 5. 5. 2021

Podpis: